

B. Christensen. Jeg har ogsaa forudsat, at det maatte være Ministeriet kært, da Sagen her er bleven omtalt, ogsaa her at fremstille dens Sammenhæng, hvori jeg heller ikke har kunnet tænke mig nogen Brangvillighed, som den ærede Minister udtrykte sig; men det forekommer mig, at det var meget let fra Ministeriets Side at finde en Form for dette, idet en simpel Begjering af Ordet for at gjøre en speciel Meddelelse vistnok med Fornøielse vil blive imødekomet fra Forsamlingens Side. Forøvrigt staaer det naturligtvis til Medlemmerne, ved en directe Forespørgsel at opnaae det Samme; men jeg troer ikke, at det er aldeles passende, og derfor maa jeg ønske, at Sagen her bliver oplyst, da det jo altid kan være tænkeligt, at man i de offentligt meddeelte Dplysninger ikke fandt den Tilstrækkelighed, som den directe Forespørgsel her kunde skaffe tilstede.

Tscherning: Jeg havde ikke ventet, at den henkastede Bemærkning om en enkelt Mand, som jeg mere berørte eksempelvis, skulde have ført til en saa fuldstændig Fremstilling af Sagen. Da den imidlertid er kommen saavidt, og man vil gjøre Undersøgelser i denne Retning, saa skal jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke det, der egentligt skal undersøges, er, om ikke den Mand, hvis Navn stod paa Listen, var den, der burde være ved Armeen; thi det er i Grunden den eneste betydelige Mislighed, der kunde finde Sted, at man havde sendt en Liste ind med en Mandes Navn paa, og havde givet en anden Mand Ordre til at gaae. Dersom det Navn, der stod paa Listen, slet ikke rammer en Person af samme Klasse, som kunde være mødt og maaskee burde have mødt, saa er det en Feiltagelse. Men dersom det skulde ramme, og saaledes er Sagen fra Begyndelsen fremstillet for mig, netop den Mand, som burde være mødt, og man vedvarende er vedblevet at drive en Anden ind til at møde, saa er det ikke længere en Feiltagelse, saa er det en Mislighed; derfor skal jeg meget opfordre den ærede Justitsminister til at lade Undersøgelsen gaae løs derpaa. Han vil møde store Banffeligheder ved denne Undersøgelse; der vil være meget faa af de Paa-gjældende, der ville have den tilbørlige Lyst til at

give de fornødne Dplysninger, og han kan kun faae det at vide, naar han faaer det fra de stedlige Øvrigheder, men jeg skal dog opfordre ham til at rette sit Diemed derpaa. Er Feiltagelsen steet paa denne Maade, at man har sendt den Ene istedetfor den Anden, saa vil jeg ønske, at det maa blive betragtet som en meget grov Feiltagelse; har man derimod skrevet et Navn, som er urigtigt, saa er det kun en Feiltagelse af den Officer, som gjentagende har mødt ham og taalt, at der fandtes en Mand ved hans Compagnie, som ikke svarede til sit regulære Navn; men denne Feiltagelse er af en mindre Betydning.

Da her er blevet talt om de forskjellige militaire Classers forskjellige Tjenestetid og blandt Andet Artilleriets Tjenestetid er fremhævet, vil jeg paa den ene Side gjøre opmærksom paa, at ved ethvert Corps, som har noget Haandværksmæssigt, der er i Almindelighed den Uddannelse, som kræves af dem, af en saadan Bestæfning, at den fordrer en længere Tid. Det er ikke som ved Linietropperne, at Soldatens Charakter, hans Mod, hans Raffhed og Udholdenhed udgjør hans Hovedegenskaber; men der skal en vis Forretningsdygtighed til, som nødvendigvis kun kan erhverves ved en længere og vedvarende Tjeneste. Men naar jeg har erkjendt det og deri fundet en meget god Grund til, at man lader Artilleristerne tjene i længere Tid end de andre, saa skylder jeg ogsaa, og det gjør jeg især for at støtte den ærede Krigsminister mod Folk, som ofte ere paatrængende, at gjøre den Bemærkning, at jeg troer, at de særlige Corps, navnlig Ingenieur- og Artilleriecorpsene have en lidt større Forskjærlighed for det saakaldte gamle Mandskab, end det egentlig i Virkeligheden fortjener. Jeg troer ikke, at, fordi en Mand er bleven gammel, naar han ikke er bleven gammel i Tjenesten, han derved er bleven en bedre Mand end den, der kommer senere i Tjenesten og har Ungdommen med sig. Jeg troer, at, naar man ved at kalde gamle Huusmand ind mener at faae gamle Artillerister, saa tager man fejl, for man kan lige saagodt tilbønne de yngre og bruge dem. Jeg veed det med fuldkommen Visshed af Erfaringen, at det holder haardt at faae de vedkommende Corps til at begribe det; det er yderst